

Universitätsbibliothek Paderborn

**Saxonia || Et || Metropolis || Alberti Crantzii || Historici
Doctiss. Sacrae || Theologiæ & Iuris Canonici Doctoris |||
celeberrimi, ac Ecclesiæ Ham-||burgensis quondam
Decani**

Krantz, Albert

Coloniae, 1574

Capvt XV.

urn:nbn:de:hbz:466:1-11453

mauit in loco Trittowe, non longè à Bilena fluuiio defluente, limitemq; faciente vtrig; ditioni, Saxoniae ac Hol-satiae. Locus, in quo fundatur, iuris erat religiosorum in Reinfelde: sed comes, compensatione facta, monasterio tantundem alibi rependit, ascribens de suo villas Arn-felde & Woldehorne iuribus monasterij memorati: & tamen malum ferunt esse loci fatum, geniumq; pessimum, ut nihil ibi dignatur membris omnibus incolume, ab homine vsque ad cicures bestias. Hic Iohannes fortunatus & locuples, cum terram suam pacatam ha-beret, nulli se deinceps voluit immiscere bello: Sedit, & adspexit conflictus patruelium suorum: ipse paci nul-lam rem duxit praeponendam. Reliquit autem filium Adolphum, in quo, vt suo dicetur loco, linea eius succe-sionis penitus defecit.

C A P V T X V.

Ludouicus interea Romanorum rex vocatus venit in Italiam, excipiturq; perbenigne ab Gibellinis, qui partes fouerent Imperij, peruenitq; in urbem Ro-mam, excipientibus eum proceribus Romanis, solenni ap-paratu. Habebant autem primores Romani magistra-tum, quem appellauere Vicariatum, quem tum Steph-a-nus Columna gerebat. Is à clero & populo interpellatus, coronam Ludouico dedit imperiale: Qua ille perce-pit, cum aliquandiū gyrationes vertiginosas Italorum in suis partialitatibus ridens confexisset, in Germaniam reuertitur: Conuentuq; regni conuocato permagnifico in Franckfordiam, ad quem etiam vocauerat reges Im-perio non parentes, venerat rex Angliae Imperio nihil de-bens. Aderat rex Bohemiae Iohannes, Henrici septimi fi-lius, ceteriq; regni tā spiritales, quām seculares prin-ci-pes. Ibi constituta sunt multa, quæ ex dignitate Imperij tum

tum sunt visa : Inter alia verò, quod electus à principi-
bus, aut à maiore, aut saniore parte, administrationē ha-
beat citra assensum pontificis: nam ea, quae præter hac in-
troductionē sunt, nec diuino iure, nec vlla patrum ordina-
tionē, sed blanda quorundam assentatione, & Romano-
rum spontanea ingestionē pontificū prouenerint : Electus
insinuetur Romano pontifici, quod sit princeps catholi-
cus, iustus, Imperio dignus, petatürque coronatio : que
(ni si obſtiterit manifesta causa) si negatur, sumatur
consecratio, à quo quis catholicō pontifice : Nam omnes il-
lae solennitates, per ecclesiam introductionē fuerunt. Quis
enim Romanus pontifex consecravit Constantinopolita-
nos Imperatores ? & quis ante Karolum multos Chri-
ſtianos Cæſares ? & ante Constantiū Ethnicos quis
sacravit Imperatores ? Deindè ordinatum est, quod Im-
perator præstabit pontifici & ecclesia defensionis, deu-
otionis, & humilitatis, non fidelitatis, homagij, aut subie-
ctionis iuramentum : quia temporalis dominij Papa Im-
peratori nihil tribuit, immò ecclesia sumpsit omnia illa
ab Imperio. Gladius enim veterg, nihil habet commune,
cùm alter animam, alter solum corpus conficiat. Ibiique
decreto firmatum est, quod vacantis Imperij admini-
strationem pontifex habeat, nulla scriptura, nullara-
tio, sed sola usurpatio introduxit. Hac tum principis
in cœtum Imperij congregatis visa fuere in rem Chri-
ſtianam obſeruanda. Sed luit Germania pœnas diui-
nis sue : qua si vnum sentiret, pareretq, suo capiti, quo-
modò in Anglia & Fracia principes regi, recte illi omnia
procederent : nunc verò experitur, quod verbo Veri-
tatis discere & cauere debuit : Omne regnum in se di-
uisum, desolabitur.

CAPVT